

Tapasztalatok · hírek *üzenetek gyermekeknek*

**A gyermektanítók részére,
2016/II**

TARTALOM

A Cook-szigetek

- 5 Élet a szigeten / április 2

A Salamon-szigetek

- 7 Jézusról beszélni a billiárd-kunyhóban / április 9
9 Meghívás, 1. rész / április 16
12 Meghívás, 2. rész / április 23
14 Nigaletajai gyerekek / április 30

Pápua Új-Guinea

- 17 Koránkelők / május 7
19 Segíteni az embereken / május 14
21 Valóban léteznek angyalok / május 21
24 Váratlanul gyülekezet / május 2

A Fidzsi-szigetek

- 27 A gyufa csodája / június 4
30 Ima a szülőkért / június 11

Új-Zéland

- 32 Jézusért dolgozni / június 18
35 A tizenharmadik szombati műsor / június 25
39 További terveink
40 Zászlók
42 Ételreceptek, tevékenységek

II. negyedév

DÉL – CSENDES-ÓCEÁNI DIVÍZIÓ

A szerkesztő üzenete

Kedves tanító!

Ebben a negyedévben a Dél – Csendes-óceáni Divízió mutatkozik be, amelybe a következő államok tartoznak: Ausztrália, a Fidzsi-szigetek, Új-Zéland, Pápua Új-Guinea, a Salamon-szigetek, Tonga, Vanuatu, Pitkern, Szamoa, stb..

Ehhez a divízióhoz mintegy 38 ezer ember tartozik, a 424 000 adventista hívőt is beleértve. Ez azt jelenti, hogy átlagban 89 lakásra jut egy adventista. Az adventista hívők nagy része a kisebb szigetországokban él. Ausztráliában és Új-Zélandon átlagosan 400 lakásra jut 1 adventista. A tizenharmadik szombati adományaink segítségével szeretnénk elérni a dél – csendes-óceáni országok népeit.

Nyelvi szórakozás

A pidzsin nyelvű (Pápua Új-Guinea első nyelve és a legtöbb csendes-óceáni szigeten használatos nyelv) énekeket és azok szövegét, meg a dél – csendes-óceáni ételrecepteket megtaláljátok ebben a füzetben.

Közös missziósebéd

Ebben a negyedévben is szervezték meg a közös missziósebédet. Készíthettek valamit a füzetben megjelentetett receptek alapján. A gyülekezet hallját díszítsétek ki papír- vagy selyemvirággal és kagylókkal. Turista-folyóiratokból vágjatok ki odaillő képeket vagy nyomtassatok ki néhányat az Internetről és használjátok őket a díszítéshez.

Kérjétek meg a gyerekeket, hogy a vendégeket az apinun szóval köszöntsék, ami pidzsin nyelven azt jelenti: Jó napot! Ebéd után énekeljék el a pidzsin nyelven megtanult éneket.

Még más tevékenységek

- Adománygyűjtő kosár: ebben a negyedévben a hagyományos kosár helyett egy félbevágott, száraz kókuszdió-héjjal gyűjthetitek az adományt.
- Töltsétek le és használjátok a gyermekeknek szánt vidós-kli-pünket a következő weboldalon: www.adventistmission.org/dvd
- Ebben a negyedévben a gyermekosztályt papírvirágokkal, megfelelő zászlókkal és az adott országról készült, folyóiratokból kivágott képekkel díszíthetitek ki.
- Még több adatot és tevékenységet találtak a gyermekek adventista weboldalain a „Resources” szó alatt. Látogassatok el ezekre a weboldalakra, hogy még több információt gyűjthessetek az adott országok történelméről, népeiről, kultúrájáról, stb.. Itt megtaláljátok a dél – csendes-óceáni országok internetes oldalait, amelyek szintén hasznosak lehetnek.

Köszönjük, hogy odaadással támogatjátok az adventista missziót és segítetek abban, hogy ezek – és más gyerekek is – világszerte összeköttetésbe kerüljenek lelki családjukkal.

Isten gazdag áldását!

Adakozási lehetőségek

Ebben a negyedévben a 13. szombati adományainkkal hozzájárulunk:

- az új-zélandi ReményTV stúdiójának felszereléséhez.
- a családi wellness-központ kiépítéséhez Fidzsi-szigetén.
- A gyermekek hozzájárulnak a pápua új-guineai és az új-kaledóniai 28 gyermektanítványsági központ („Lamb Shelters”) létesítéséhez.

Első szombat, 2016. április 2.

ÉLET A SZIGETEN

A Cook-szigetek

Taita

Megjegyzés: Ez a történet aprólékosabban elmeséli az életet ezen a kis, Manihiki (4 km²) szigeten. A történet először 2000-ben jelent meg az Ifjúsági misszió folyóiratában.

Taita a nevem. A szüleimmel a Cook-szigetekhez tartozó Manihiki szigetekcskén élünk. (mutassátok meg a missziós térképen a Cook- és a Fidzsi-szigeteket). Örültünk, hogy átköltözhetünk a Fidzsi-szigetekre, de aztán muszáj volt a Manihiki szigetre költöznünk. Jó pár évig itt éltünk, és itt volt az otthonunk.

A nővérem és én Új-Zélandon születtünk, és semmi kedvünk nem volt elköltözni onnan, de aztán rájöttünk, milyen kellemes lehet az élet ezen a szigetekcskén. Manihiki olyan kis sziget, hogy nem is lehet bejelölni a térképen. A mi szigetünk nem hegyvidéki hely, hanem atoll. Az óceánból kinőtt korall és homok lerakódása. A sziget legmagasabb pontja és csak néhány méterrel magasabb a tenger szintjénél.

Ezen a szigeten nem sok minden nő, jórészt csak kókuszpálma és tengeri hínár. Nincsenek rajta folyók vagy tavak, ahol iható édesvizet nyernénk. Ezért esővizet csapolunk le nagy hordókban, és a kókuszból is nyerünk folyadékot és ételmet. A tengerben sok a hal. Az élet csendesebb és nyugodtabb ezen a szigeten, mint másutt.

Bármilyen kicsi is ez a sziget, mégis jól ismert a legfőbb termékéről. A sziget közepén van egy védett lagúna, itt olyan kagylókat őrzünk, amelyek feketegyöngyöt termelnek. Ezek világszerte híres gyöngyök. A pénzből, amit kapunk értük, szerezzük be mindazt, amire a szigeten szükségünk van

Valószínűleg felmerül bennetek a kérdés, hogy mit lehet csinálni egy ilyen kis szigeten. Itt minden kisfiú tudja, hogy kell felmászni a pálmafára és leengedni a kókuszt, amiből édesanyáink étel készítenek, ezért én is megtanultam. Eleinte nehéz volt, de amikor megtanultam

a fáramászás technikáját, akkor sokkal könnyebb lett. A szigeten mindenki tud úszni, és élvezettel úszkálunk a lagúnában.

Apa és én szívesen pecáztunk a lagúnában. A halak szeretik a csendes vizet, s amikor megtalálják az utat a lagúnához, akkor gyakran bent is maradnak. Amikor halászni akarunk, gyakran kihúzzuk a hálót a lagúna feléig. Aztán köveket dobálunk a vízbe. A halak elkezdenek menekülni, egyenesen a hálóba.

Meghívás

Egyszer vendég érkezett hozzánk. Az új adventista lelkipásztor volt, aki éppen hogy megérkezett a szigetre. Meghívott bennünket a szombatiskolába, amelyet a nagyszülők szomszédságában tartottak. Érdekesnek tűnt, ezért Nugameta és én megkérdeztük édesanyát, elmehetünk-e. Anya beleegyezett. Azelőtt, Új-Zélandon ő is protestáns gyülekezetbe járt, azért örült annak, hogy itt, a Manihiki szigeten is tanulhatunk Istenről.

Nekünk nagyon tetszett a szombatiskola, s amikor hazaértünk, mindent elmeséltünk édesanyánknak. Amikor apa hazajött, neki is mindent elmeséltünk. Amikor elénekeltünk a szombatiskolában megtanult énekeket, ő csak mosolygott. Nem tudtam, hogy édesapa kisgyerekként az adventista egyházba járt, de miután Új-Zélandra költözött, elmaradt.

Nugameta és én elmondtuk a szüleinknek, hogy a szombatiskolába a gyerekek szülei is eljöttek. Meghívtuk a szüleinket, hogy a következő szombaton ők is jöjjenek el velük, és így is történt. Nemsokára már annyian eljártak, hogy nagyobb helyre volt szükségünk. Elkezdtük építeni a szigeten az adventista gyülekezetet. Mindenki segített, még azok is, akik nem jártak a szombatiskolába. Nemsokára felépült az imaházunk, és akkor átköltöztünk.

A prédikátor később bejelentette, hogy keresztség lesz, és a szüleink is elhatározták, hogy megkeresztelkednek. Egyik szombat reggel lementünk a lagúnához, ahol a szüleim és még néhány ember megkeresztelkedtek. Boldog nap volt ez! Nagyon örülök, hogy a szüleim átadták a szívüket Istennek. Az otthonunk most még boldogabb hely.

Taiti Toroma 12 éves volt, amikor elmesélte ezt a történetet.

Második szombat, 2016. április 9.

JÉZUSRÓL BESZÉLNI A BILLIÁRD-KUNYHÓBAN

Salamon-szigetek

Ngatia

A nevem: Ngatia Rezalda Apa. Most 11 éves vagyok és a hatodik osztályba járok. A Salamon-szigeteki Betikama adventista kollégiumba járok, ahol az édesapám tanító bácsi.

A Betikama kollégiumban a gyerekekről a gyülekezeti gyerekosztály gondoskodik, különféle programokat szervez nekik, amelyek támogatnak bennünket abban, hogy a nagy Tanító, az Úr Jézus lányomában járjunk, aki a mi kapitányunk és barátunk.

Minden napnál jobban szeretem a szombatnapot, amikor korán reggel, a gyermektanítóval együtt, ellátogatunk a szomszédos helységbe és a gyerekeknek Jézusról beszélünk.

Dupla áldás

Szeretek a gyerekeknek történetek mesélni „Az én bibliai barátom” című könyvből. Amikor látom, mennyire szeretik a történeteket, énekeket, imákat, látom, hogy azok, akik a szombatot megszentelik, dupla áldásban részesülnek.

Amikor először voltunk ezen a helyen, csak hat gyerek jött el, és az istentiszteletünket a pálmafa árnyékában tartottuk. Imádkoztunk velük, énekeket énekeltünk és bibliai történeteket meséltünk nekik. A gyerekek annyira örültek, és még többet akartak tudni Jézusról. A mi kis csoportunk minden szombaton összejött, de minden alkalommal egyre többen voltunk. Ma már legalább 16 gyerek jön össze (gyakran több is) és néhány szülő is.

A billiárd-kunyhó

Minden rendben volt egészen mostanáig. Amikor megérkeztünk, az egyik gyerek azt mondta, hogy nem kell többé a szabad ég alatt tartanunk az istentiszteletet, hanem bemehetünk az édesapja billiárd-kunyhójába.

A kunyhóban azonban az előző éjszaka megrészegedett emberek szanaszét heverték, de a tulajdonos azt mondta, hogy ne bántsuk

őket. Aztán el kezdte keltegetni őket. s miután észhez tértek, ők is ott maradtak az istentiszteletünkön, mi meg boldogok voltunk, hogy ezek az emberek is hallgatják a Jézusról szóló történeteket.

Azóta nem csak a gyerekekkel van istentiszteletünk, hanem a szülőkkel is, akik eljönnek meghallgatni az Isten szeretetéről szóló szerény üzenetünket és az énekeinket. Imádkozunk azért, hogy Isten továbbra is felhasználjon bennünket az Ő szeretetének közvetítésére a gyermekek között, hogy még sokan átadhassák a szívüket Istennek, és készülhessenek az Ő dicső eljövetelére, amikor összegyűjti az ő drágagyöngyeit és magával viszi. Őszinte vágyam, hogy felkészülve várjuk ezt a napot, amikor hazamehetünk, és az örökkévalóságon át Istennel lehetünk.

Tények

- A Salamon-szigetek, Pápua Új-Guinea és a Fidzsi-szigetek között található. Harminc nagy sziget tartozik ehhez az országhoz, s ezek jórészt korallszigetek. Mivel az Egyenlítő közelében vannak, az éghajlat ezeken a szigeteken meleg és nedves. A legfőbb szigetek vulkanikus eredetűek.
- A hivatalos nyelv az angol, de még 80 más, helyi nyelven beszélnek, a pidzsin nyelvet is beleértve, amely a legerjedtebb. A lakosságnak csak a fele tud olvasni.
- A Salamon-szigeteken a legtöbb ember melanéziai származású; az életük jórészt a halászatból és a földműveléstől függ.

TEVÉKENYSÉG

Palusami

Ebben a receptben jelen van a Dél – Csendes-óceáni szigetvilág két legnépszerűbb élelmiszere: a tarólevél és a kókusztej. Ezt az ételt a Dél – Csendes-óceáni Divízióban mindenütt fogyasztják.

30–40 zsenge tarólevél (mi spenóttal helyettesíthetjük)

3,5 dl kókusztej

1 csésze víz

- 1 közepes, apróra vágott hagyma
- 1 sikér (glutén), pörkölt (ha szeretitek)

Elkészítése:

1. Az összeválogatott tarólevelet megmossuk, ha kell, elfelezzük, ne legyen nagyobb 20 cm-nél. A kisebb leveleket nem kell felezni. Minden palusamhoz 8-10 levél kell. Ha spenótlevelet használtok, akkor persze több kell a palusam elkészítéséhez.

2. A kókusztejet és a vizet beleöntjük egy nagyobb edénybe, ízlés szerint sózzuk, és jól elkeverjük.

3. A tarólevelekből kis csészéket készítünk úgy, hogy a tarólevelet a tenyerünkre helyezzük és az ujjainkat valamennyire behajtjuk. A következő levelet fordítva tesszük rá, a következőt ismét fordítva, és így tovább, hogy a folyadék ne folyjék ki. Minden csészéhez 8 levelet használjatok fel.

4. Tegyük bele az apróra vagdalt hagymát és a pörkölt glutént (ha szeretitek).

5. Minden taróleveles csészébe öntsünk bele két kanál kókusztejet.

6. Óvatosan formáljátok labda alakúra, és csomagoljátok be fóliába. Jól csomagoljátok be, nehogy a csészéből kifolyjon a kókusztejt.

7. A taróleveles csészéket úgy 45 percig sütjük, míg megpuhul a levél. Vagy forró vízben 45–60 percig pároljuk őket. Csak vigyázzatok, nehogy kicsomagolódjanak.

8. Főtt burgonyával, édesburgonyával, rizzsel vagy maniókával tálaljuk.

Harmadik szombat, 2016. április 16.

MEGHÍVÁS, 1. RÉSZ

Salamon-szigetek

Dejan

Dejan nem abba az iskolába jár, ahova az unokatestvérei. Az unokatestvérei gyakran beszéltek valamiféle összejövetelekről, amit szombatiskolának neveztek. Mesélték neki, hogy minden szombaton

részt vesznek a gyülekezetükben megszervezett szombatiskolában, amikor sok szép éneket énekelnek, izgalmas missziós történeteket hallgatnak, és különféle, gyermekeknek tervezett tevékenységeket végeznek. Dejanak mindez nagyon érdekes volt, ezért úgy döntött, hogy egyszer ő is el fog menni ebbe a szombatiskolába.

Szombatiskolai látogatás

Dejan az első alkalommal nagyon szégyellősen viselkedett a szombatiskolában, de nagyon örült, hogy ott voltak az unokatestvérei és még néhány iskolai ismerőse. Mindnyájan meglepődtek és nagyon örültek, ezért Dejan hamarosan úgy érezte magát, mint otthon. Élvezte az éneklést, a történeteket, a tevékenységeket és minden szombaton jelen akart lenni. Örül annak, hogy a gyerekeknek volt egy külön helyük, amelyet úgy hívtak, hogy „Bárányrejték” (Lamb shelter), ahol minden szombaton meghúzódhattak, akár esett az eső, akár nem.

Dejan minden szombaton eljárt a szombatiskolába. Dejan a kisöccsének, Rayannak is beszélt a felfedezéséről, úgy hogy aztán mindketten eljártak a szombatiskolába. Nagyon szerettek a szombatiskolában, ezért a szülőket is meghívták, hogy járjanak együtt. Sok szülő a gyerekekkel együtt jár a szombatiskolába, ezért Dejan és Rayan is úgy döntött, hogy meghívja a szüleit.

A szüleik

Édesapjuk adventistaként nőtt fel, de miután a szüleik elváltak, otthagya az egyházat. Ő most a Salamon-szigetek minisztereként dolgozott egy irodában, és sok magas rangú barátja volt. Gyakran annyi munkája volt, hogy még szombatonként is dolgozott, és habár örült annak, hogy a fiúk eljárnak a szombatiskolába, ő maga nem kívánt csatlakozni hozzájuk. Amit még nagyon szeretett az apjuk, az a barátaival való italozás.

Dejan és Rayan édesanyja nem járt semmilyen egyházba. Miközben meghallgatta a gyerekeket, lassan érdekelni kezdte, hogy minél többet megtudjon. Végül eldöntötte, hogy a következő szombaton ő maga is elmegy.

Folytatjuk...

Missziós sarok

- A Salamon-szigetek lakosságának a többség azt állítja magáról, hogy keresztény, de sokan idegenek által behozott kultuszokat követnek, abban a reményben, hogy valamilyen hasznot húznak belőle.
- Több mint 561.000 ember él ezeken a szigeteken, ebből 47.000 az adventista hívő, ami azt jelenti, hogy minden 12. ember adventista.
- És habár egyházunknak itt sok tagja van, továbbra is szegény, és az egész országban csak egyetlen gyermekosztály (Bárányrejtekek) van. A gyerekek, akiknek nincs gyermekosztályuk, a pálmafa árnyékában gyülekeznek, van más helyen, a gyülekezeten kívül tartják meg a szombatiskolát, a cserkésztalálkozót vagy más, gyermekeknek szánt tevékenységet. A 13. szombati adományaink hozzájárulnak ahhoz, hogy a gyermekek, ebben a divízióban, több helyen is kapjanak helyiséget (Bárányrejteket) a szombatiskolájuk számára.

AKTIVITÁS

Trópusi ízes falatok

A Dél – Csendes-óceáni térségben a kókuszpálma, a banánfa és a mangó tud leginkább megmaradni. Próbáljátok meg e gyümölcsök ízletes kombinációját:

4 hámozott mangó (vagy két ananászkonzerv)

4 csésze vagdalt kókusz

8 hámozott banán

A gyümölcsöt felvagdaldjuk nagyobb darabokra, összekeverjük és lehűtve tálaljuk.

Negyedik szombat, 2016. április 23.

MEGHÍVÁS, 2. RÉSZ

Salamon-szigetek

Dejan

A múlt szombati történet rövid áttekintése és folytatása: Dejan és a kisöccse, Rayan, a szüleikkel együtt a Salamon-szigeteken élnek. Dejan apukája valamikor adventista volt, de elmaradt. Dejan, az unokatestvéreivel együtt, elkezdett járni a szombatiskolába, és boldog volt, hogy az öccsét és az édesanyját is meghívhatta.

Amikor szombaton megérkeztek a Bárányrejtekre, Dejan és Rayan anyukája nagyon fellelkesedett. A termet a gyerekek korosztálya szerint rendezték be, de a többi helyiséget is szépen feldíszítették. Szervezett és érdekes program volt. Látták, hogy a tanítók jól előkészítették a bibliai történetet, és kezdte megérteni, miért örülnek a fiúk minden szombaton.

A gyerekek még boldogabbak voltak, amikor az édesanyjuk megígérte, hogy minden szombaton eljön velük az imaházba. Egy ideig minden szombaton eljártak a szombatiskolába, míg aztán Dejan egyszer a következő ajánlatot tette édesanyjának: „Anyuci, miért ne maradnánk itt a prédikáción is?” Így rendszeresen el kezdtek járni az imaházba, és nagyon tetszett nekik.

Édesapjukért imádkoznak

Hat hónap után az anyukájuk úgy döntött, hogy megkeresztelkedik és adventista hívő lesz. Dejan és Rayan nagyon boldog volt. Ők hárman elkezdtek imádkozni az apukáért. De nem csak imádkoztak, hanem szüntelenül kérelték, hogy ne iszákoskodjon, hanem induljon el velük az imaházba. Az apuka látta, hogy a családja megváltozott, valahogy boldogabbak lettek.

Egyszer, egyik szombat reggel azt mondta a családjának, hogy ő is elmegy velük a gyülekezetbe. Dejan, Rayan és az anyukájuk nagyon boldog volt. Aztán leszokott az alkoholoról, nem járt be szombatonként dolgozni, és végül ő is megkeresztelkedett.

Vezetők a gyülekezetben

Ez egy éve történt. Dejan most cserkész, az apukája meg a cserkészek vezetője. Rayan az adventista klubba jár, amelyet az anyukája vezet. Az anyuka megvallotta: „Örülök a gyülekezeti programoknak, amelyek összehoztak bennünket – és különösen szeretem a táborozásokat!”

Rayan és Dejan most nagyon boldog, hogy a családban sok mindent meg tudnak beszélni egymással. Szeretnek véleményt cserélni, elmondják egymásnak, hogy mit éreznek és mi az, aminek különösen örülnek – és mindig a gyülekezetbe-járásról beszélgetnek!

Dejan örül annak, hogy meghívta az öccsét, az édesanyját és az édesapját, hogy együttesen ismerkedjenek Jézussal és az Ő Szavával, a Bibliával. Boldog, hogy a közeli adventista imaházban gyermekosztály (Bárányrejtekek) is van.

Te is hozzájárulhatsz ahhoz, hogy a Salamon-szigeteki és más dél – csendes-óceáni gyerekeknek is legyen Bárányrejteke, ha elhozod a 13. szombati adományodat.

Köszönjük!

Tények

- A Salamon-szigetek fővárosa Honiara, és a Guadalcanal szigeten található.
- A valutájuk a Salamon-szigeteki dollár. A Salamon-szigetek 1978. július 4-én vált függetlenné.
- Két évszajuk van: az esős és a száraz. Az esős évszak novembertől ápriliséig tart.
- Amikor az emberek a Salamon-szigeteken beszélgetés közben felhúzzák a szemöldöküket, ez azt jelenti: igen.

Aktivitás

Mi az, hogy sziget?

A Salamon-szigetek államhoz majdnem 1.000 sziget tartozik. A legfőbb sziget valójában egy hegy, amely kinőtt az óceánból. Némely szigetek valamikor tűzhányók voltak. A terepet bokrok és fák borítják. Köztük található a világ legszebb szigetei.

Némely szigetek majdnem teljesen simák, és alig magasabbak a tenger szintjénél. Ezek valójában korallzátonyok. Úgy alakultak ki, hogy több hegy szétesett a tengerben, maga mögött hagyva egy kis darab földet a víz felszíne fölött.

Korallzátony és lagúna

A Csendes-óceán déli részének ez a meleg, sekély vize a szigetek körül, különböző növényeknek és állatoknak ad otthont. Legelterjedtebbek a korall-állatkák, amelyek kolóniákban élnek. A korall nem úszik a vízben. Rátelepedik valamilyen kőre vagy kemény alapra és egész életében ott marad. Miután elpusztul, a teste megkövesedik. Más korallok rátapadnak ennek a megkövesedett testére és ők is itt maradnak, amíg el nem pusztulnak. És így ezer év múlva „kinő” a korallzátony.

A korallzátonyok jó helyet adnak a különféle színű halaknak és a vízinnövényeknek. És nagyon érdekes búvárkodni közöttük. A szigetlakók számára a korallok azonban még jelentősebbek. A zátonyok megvédik őket az óceán hullámzó vizétől. Az így keletkezett csendes lagúnákban még pecázni, halászni is tudnak.

Ötödik szombat, 2016. április 30.

NIGALETAJAI GYEREKEK

Salamon-szigetek

Sára és Irina

A Salamon-szigetek a Csendes-óceán déli részében sok kisebb-nagyobb szigetből áll. Néha nagyon esik az eső, sőt még árvizet is okoz.

A Nigaletaja faluval is ez történt. Egyszerre mindenfelé víz volt, mintha egy nagy folyóban lennének, s a víz mindent elsöpört maga előtt. Sokan otthon nélkül maradtak, és mindenük odaveszett. Sőt, néhányan életüket veszítették.

Segíteni az embereken

A legközelebbi Varamata falu adventista hívei voltak az elsők, akik elmentek segíteni. Ételre, ruhára volt szükségük. Voltak gyerekek, akikről a víz levitte a ruhát, és már semmi sem volt rajtuk.

De ezeknek az embereknek Jézusról és az Ő szeretetéről is hallaniuk kellett. Az adventisták a megmaradt kunyhókban összejöveteleket szerveztek, az emberek meg eljöttek meghallgatni őket. Az összejövetelek befejeztével sok helybeli lakos átadta a szívét Istennek, meg sok gyermek és fiatal is.

Abban az időben a Nigaletija faluban nem volt szervezett gyermekszombatiskola, ezért imádkoztak és gondolkodtak, hogy mit tehetnének. Imaválaszként, Brav Unikana megérkezett a falusi iskolába, és megnyitotta a gyermekek szombatiskolai ágazatát.

Szombatiskola a napernyő alatt

Minden szombaton felnyitottak egy nagy napernyőt Unikana tanító bácsi háza előtt. Sok gyerek eljött a szombatiskolába és leült a poros földre. Amikor azonban elkezdett esni az eső, akkor be kellett fejezniük, mert a napernyő alatt is sár volt.

Sara egy 10 éves kislány, aki a többiekkel együtt eljár a szombatiskolába. Nagyon szeret énekelni és gyorsan megtanulja őket. Különösen kedveli a „Sweet Jesus” éneket.

Sara szereti hallgatni a bibliai történeteket és alig várja, hogy a végén válaszolhasson a feltett kérdésekre. Kedvenc története: Dániel az oroszlánok vermében. Van két fivére és két nővére és boldogan segít a testvérei körüli munkákba.

Irina most 9 éves, és szereti az érdekes missziós és bibliai történeteket. Kedvenc története: Jézus születés. Irinának három fivére és három nővére van.

A szülők, akik a gyermekeikkel együtt eljönnek a szombatiskolai ágazatba, szeretnék jobban megismerni Jézust. Néhány szülő eljár, de a legtöbbször szegényellős, ezért az adventisták mennek el az ő otthonaikba, és ott tanulmányozzák velük a Bibliát.

Csodálatos ajándék

A szülők elégedettek azzal, amit a gyermekeik tanulnak, és nagyon szeretik, amikor a gyerekek képes bibliákat kapnak ajándékba. Minden családnak jár egy Biblia. Ezeket a Bibliákat a három évvel ezelőtti, tizenharmadik szombati adományokból biztosítottuk a számukra.

Az egyik anyuka annyira boldog volt, hogy a szép képek láttán elsírta magát. Sok szigetlakó nem tud írni-olvasni, de a képek alapján sok mindent megtanulnak és a képek alapján aztán sok minden eszükbe jut. Most még több polgár szeretne ilyen képes Bibliát. Ők is szeretnének többet megtanulni.

Az adventisták remélik, hogy fel tudnak építeni egy Bányrejteket (ahogy ők nevezik) itt, Nigaletajában. Imádkoztak ezért, és már a telket is megvették. Örülnek a 13. szombati adományoknak, amelyek segítségével a Nigaletaja-i gyerekeknek lesz egy olyan helyük, ahol még az eső idején is zavartalanul tanulhatnak Jézusról. Köszönjük, hogy nem felejtitek el átadni a 13. szombati adományaitokat.

Missziós sarok

- A Salamon-szigeteki misszióhoz 1914-ben fogtak hozzá, de 1950-ben lett hivatalosan megszervezve, és 1964-ben és 2006-ban ismételten elismerve.
- A Salamon-szigeteken 186 gyülekezet van.
- A Salamon-szigeteken összesen 46.677 híve van az adventista egyháznak.
- A Salamon-szigeteken két adventista egyetemünk működik – Betikama (Honiariban) és Kukudu a Déli-tartományban.

AKTIVITÁS

Faliképek készítése

Díszítsék fel a gyerekosztályt a Dél- Csendes-óceáni szigetek képeivel. Ilyen képeket találtak a turizmusról szóló folyóiratokban, vagy látogassatok el a „South Pacific Islands” weboldalra. Hogy a gyerekek jobban lerajzolhassák a víz alatti élővilágot, látogassatok el a következő weboldalra: <http://printablecolouringpages.co.uk/?s=under+the+sea>

Vegyetek egy nagydarab fehér kartonlapot. A felére rajzoljátok rá a szigeteteket és a kókuszpálmákat, amelyeket a gyerekek kifesthetnek. A papír másik felére húzzál egy vízszintes vonalat, amely a föld és az ég határvonala. A vonalra rajzoljátok hullámokat, a vonal alá rajzoljátok

különféle trópusi halakat, a vonal feletti részre rajzoljatok tengeri madarakat és engedjétek meg a gyerekeknek, hogy kifessék, de akár a gyerekek maguk is lerajzolhatják és kifestheti a tengeri élővilágot.

Elkészíthetitek a pálmafák és faházak sablonját, amelyet a gyerekek átrajzolhatnak zöld és barna kartonpapírra, majd kivágva a faliképre ragaszthatják őket.

Hatodik szombat, 2016. május 7.

KORÁNKELŐK

Pápua – Új-Guinea

Helena

Helena, a négy fivére mellett, egyetlen kislány volt a családban. Édesapja római-katolikus vallású volt, édesanyja viszont adventista környezetből jött, de nem járt az adventista imaházba.

Helena 13 éves volt és nagyon vallásos, ezért édesapjával rendszeresen eljárt az adventista imaházba. Otthon volt neki egy szobra: Mária a kis Jézussal. Külön ügyelt arra, hogy ne felejtse el imádkozni Máriához, és rendszeresen elmenjen a paphoz gyónni.

A nagynénije egyszer meghívta Helénát, hogy töltsé nála a hétvégét. Helena örült annak, hogy néhány napot a nagynéninél tölthet. Szombaton a nagynénije meghívta őt magával a gyülekezetbe. Helena egy kicsit csodálkozott azon, hogy szombat reggel meg a néni a templomba, de elfogadta a meghívást.

Amikor Helena belépett a gyülekezetbe, nagyon meglepődött, hogy se szent szobrokat, se gyertyákat nem lát. De látott sok boldog felnőttet és gyereket, akik örültek annak, hogy ott lehetnek. Helénának tetszettek az énekek, a történetek és más szombatiskolai tevékenységek sőt, az igehirdetést is figyelmesen hallgatta. Még soha nem látta, hogy valaki úgy használja a Bibliát, mint ez a lelkipásztor. Helena a nagynénivel együtt kísérté a szöveget a Bibliában.

Délutánra meghívták a cserkészekhez. Mennyire meglepődött, amikor meglátta, milyen sok gyerek van! Hallotta, hogy milyen

tevékenységekkel foglalkoznak: táborozás, gyaloglás, csomózás, elsősegélynyújtás, még a szentbeszéd megtartását is megtanulták!

Helena nagyon örült a nagynénivel, a gyerekekkel és a fiatalokkal töltött időnek. Elhatározta, hogy máskor is ellátogat az adventista gyülekezetbe.

Otthon elrakta a szekrénybe a Mária-szobrot. Azt is elhatározta, hogy Istennek fogja megvallani a bűneit és nem a tiszteletesnek.

Helena elkezdett rendszeresen járni a nagynéni gyülekezetébe, és a cserkészekhez is csatlakozott. És habár senki sem tette szóvá, eldöntötte, hogy nem fog többé ékszert viselni.

Szombat reggelenként Helena 1,6 km km-t gyalogol az autóbussmegállóig. A busszal elutazik oda, ahol át kell neki szállnia, amikor a másik buszról is leszáll, ismét 1,6 km-t gyalogol a gyülekezetig. És a többieknél korábban megérkezik a szombatiskolába.

Volt, hogy Helena ezt az utat egyedül tette meg, de ma már az anyukájával és a kisöccsével együtt jár. Néha Helena apukája is elmegy velük a gyülekezetbe.

Helena nagyon örül annak, hogy a nagynéni meghívta őt az adventista gyülekezetbe, és boldog, hogy a családjá is eljár vele.

Te meghívtál-e már valaha valakit, hogy jöjjön el veled a gyülekezetbe? Barátot, szomszédot, rokont? Imádkozz Jézushoz, hogy megmutassa neked, kit kell meghívnod.

Tények

- Pápua – Új-Guinea hegyvidéki sziget. A legfőbb szigete Ausztráliától északra fekszik. Ausztrália csúcsa egyenesen Pápua – Új-Guineára mutat, amely egyik fele Pápua, a másik fele Új-Guinea, amely Indonézia része.
- Pápua – Új-Guineában 7,3 millió ember él. Habár a lakosság legnagyobb része modern, sokan azonban még napjainkban is távoli, hegyi falvakban élnek. S habár a hegyről jól látják a másik hegyen levő, szomszédos falvat, mégis egy egész napra van szükségük, hogy eljussanak oda, ahol valószínűleg más tájszólással beszélnek. Pápua – Új-Guineában úgy 700 különféle nyelven és dialektussal beszélnek.

TEVÉKENYSÉG

Tanuljunk pidzsin nyelven

Sok pidzsin nyelvű szó angolosan hangzik. Amikor kimondod valamelyik szót, kérdezd meg a gyerekeket, mit gondolnak, mit jelent a szó?

A hangsúlyos szótagokat nagybetűkkel írtuk.

Kifejezés	Kiejtés
Jó reggelt	MO-ning
Jó napot	A-pi-nun
Igen	jesz
Nem	no-gat
Kérem	plisz
Köszönöm	tenk-ju
Gyermek	PI-kinini

Hetedik szombat, 2016. május 14.

SEGÍTENI AZ EMBEREKEN

Pápua – Új-Guinea

Kelton

Kelton a nevem, és a Pápua Új-Guineai Lae városban élek. Öt éves vagyok és szeretek járni a szombatiskolába. Meg szeretek segíteni az embereken.

Egyszer apával és az unokatestvéremmel az utcán sétáltunk, nem messzire a házunktól. Út közben megláttunk egy vak embert, aki az út szélén állva kéregetett. Megsajnáltam, odamentem hozzá és mondtam neki, hogy sajnálom a helyzetét, de nem volt pénzem, hogy adtam volna neki, ezért megkérdeztem édesapámat, hogy van-e neki pénze. Apa visszakérdezt: „Ha volna pénzed, mit csinálnál vele?” Mondtam, hogy odaadnám ennek a vak embernek.

Ekkor apa adott nekem 5 kint (ez a mi pénznemünk). Akkor odamentem a vak emberhez és megfogtam a kezét. Az ember csodálkozva rám mosolygott. Akkor odaadtam neki az 5 kint. Nagyon megörült neki, és én is boldog voltam.

Kifejezni Isten szeretetét

Pápua Új-Guineában nagyon meleg is lehet az idő. Néha, otthonomtól nem messzire, az emberek utat építenek, és sokszor nagyon szomjasak. Én és a családom többi tagja is szeretünk vizet vinni nekik, hogy ihassanak munka közben. Mindig megörülnek a friss hidegvíznek.

Néha, szombat este, anyával együtt bemegyek a városba, ahol sok nő álldogál minden felé. Ők sokszor éhesek, és mi viszünk nekik enni. Jézusról szóló könyveket is adunk nekik, én pedig szeretettel készíték nekik Jézus szeretetéről szóló könyvjelzőket. A nők néha örömben sírva fakadnak, amikor látják a gondoskodásunkat.

Az egyik kedvenc tevékenységem, amelyet a családommal együtt végzek, az a kórházban levő gyermekek meglátogatása. Viszünk nekik ennivalót, szendvicset, banánt. Énekelünk nekik. S a gyerekek valóban szeretik, amikor meglátogatjuk őket.

A szüleim azt mondják, hogy egyszer, amikor Jézus nemsokára eljön, nem lesz több szomorúság és betegség, és a gyerekeknek nem lesznek gondjaik az öltözködéssel és a táplálkozással. De amíg Jézus el nem jön, addig nekünk kell az embereken segítenünk és Jézusról beszélnünk.

Bárányrejtekre van szükség (gyermekosztály)

Pápua Új-Guineában sok gyerek boldogan jár a szombatiskolába. Az ottani adventisták felét gyerekek és fiatalok teszik ki. Sok helyen a gyerekek egyszerűen a fa árnyékában gyülekeznek. Ez nem is rossz, amikor szép idő van, de amikor elkezdődnek az esőzések, akkor nagy a sár, ezért bent, a gyülekezetben, a szülőkkel kell ülnünk.

Néhány adventista imaházban már van Bárányrejtekek (gyermekosztály), ahol a gyerekek megtarthatják a szombatiskolát, a cserkésztalálkozót meg más tevékenységet. Valóban több ilyen Bárányrejtekre van szükségünk itt, Pápua – Új-Guineában. A tizenharmadik szombati adományok segítségével több ilyen gyermekosztályt tudunk majd kiépíteni. Köszönjük, hogy segítetek,

hogy nekünk is legyen gyermekosztályunk, ahol összejöhetünk és Jézusról tanulhatunk.

Missziós sarok

- Az Misszió Pápua – Új-Guineai Unióját 1949-ben alapították, majd 1953-ban és 1972-ben újrászervezték.
- A Pápua – Új-Guineai Unióban 24.205 tagja van az adventista egyháznak, s ezzel a Dél – Csendes-óceáni Divízióban az első helyen áll.
- A Pápua – Új-Guineai Unióban 926 szervezett gyülekezet és 2.852 csoport működik.

AKTIVITÁS

Engem szeret Jézusom (Znam da Isus voli me)

Dzsi szasz em i pren b long mi

Lik lik me ri na man ki

Em i sztrong na mi no gat

Em i nap long raosz im szin.

Refrén:

Gut pe la Dzsi szasz

Gut pe la Dzsi szasz

Gut pe la Dzsi szasz

Dzsi szasz i pren blong mi.

Nyolcadik szombat, 2016. május 21.

VALÓBAN LÉTEZNEK ANGYALOK

Izrael és Lauri

Izrael és Lauri fivérek. A szüleikkel együtt Pápua – Új-Guinea hegyvidéki lankáin élnek. Sok más gyerekhez hasonlóan, Izrael és Lauri is szeret játszani, de vannak kisebb-nagyobb csínytevéseik is. Izrael néha a nagyszünetben hazaszalad az iskolából, csak hogy játszhasson

Laurival, máskor együtt belopakodnak a családi kertbe és leszedik a banánt. Néha, amikor a szülei megkérik őket, hogy hozzanak vizet a kútról, vagy hámozzák meg a kókuszt, vagy más valami feladatot találnak nekik, ők nem csinálják meg, hanem elmennek játszani.

Izrael és Lauri azonban szeretnek eljárni a szombatiskolába, és ott Jézusról énekelni, csak azt nem tudják még felfogni, hogy ahogy Istennek szót fogadnak, úgy a szüleiknek is szót kell fogadniuk. Amikor a gyerekek engedetlenek, akkor a szülei megbüntetik őket. Habár a fiúk sajnálják, de mégis ritkán jut az eszükbe, hogy szót fogadjanak.

Fényes világosság

Egyszer Izrael és Lauri valahol kint játszott. Gyümölcsből és ágakból teherautót meg autóbust csináltak. Találtak kis kerek gyümölcsöket, amelyeket átszúrtak ágakkal és így kapták meg a kerekeket. Egy hosszabb ág segítségével a tengelyhez erősítették őket, úgy hogy aztán kormányozhatóvá váltak. A gyerekek boldogan játszottak a járművekkel.

Lauri váratlanul világosságot pillantott meg a fivére háta mögött. A világosság fényesebb volt a nappali világosságnál, így Laurinak muszáj volt elfordítania a tekintetét. Lauri csak állt, és még lélegezni se mert. Kimeresztett szemekkel mondta: „Izrael, egy angyal áll mögöttem“.

Izrael Laurira nézett és ő is kimeresztette a szemét. Lauri mögött is ott állt egy angyal. Az angyal széttárta a szárnyait, mintha őrizné valamitől Laurit.

Ez egy angyal!

Izrael felugrott és odaszólt Laurinak: „Lauri, egy angyal áll mögöttem!” A fivérek mozdulatlanul szemlélték az angyalokat. Az angyalok mosolyogtak a fiúkra; nem voltak se szomorúak, se morcosak. A fivérek nem féltek, de mozdulatlanok maradtak. Úgy álltak ott, mintha a saját szemüknek sem tudnának hinni.

És akkor valaki szólította őket, ők meg hazafutottak, hogy gyorsan elmeséeljék, amit láttak. „Anya, apa, gyertek gyorsan, angyalok állnak a ház előtt! A mi angyalaink állnak ott! Láttuk őket!”

Az anyukájuk és az apukájuk mosolyogva mondták nekik: „Bizonyára vigyáztok rátok mialatt játszottatok. Talán Isten küldte el az angyalokat, hogy lássátok, hogy gondoskodik rólatok, és szeret

benneteket. Még akkor is, amikor nem látjátok az angyalaitokat, ők akkor is veletek vannak és vigyáznak rátok.”

Izrael és Lauri az ajtóhoz szaladt, de a fényes angyalok már eltűntek. A ház udvarát csak a nappali világosság világította be.

Örökre megváltoztak

Ettől a naptól fogva Izrael és Lauri megváltozott. Ők néha verekedtek és csúnya szavakat mondtak egymásnak, amelyet más emberektől hallottak. ma már azonban nem beszélnek csúnyán, és ha néha még kísértésbe is esnek, hogy megverjék egymást, eszükbe jut, hogy az angyalok ott vannak és látják őket és vigyáznak rájuk.

Izrael és Lauri néha még elfelejti, mire kérték meg a szülei. A szülei azonban észrevették, hogy amióta látták az angyalokat, azóta bizony megváltoztak.

Izrael szereti elmesélni a barátainak azt, hogy látta az őrangyalt. S amikor ezt az eseményt meséli, mindig hozzáteszi: „Az angyalok vigyáznak ránk. Megmutatják, mennyire szeret minket Isten.”

Kisfiúk és kislányok, nekünk is vannak őrangyalaink, akik vigyáznak ránk és gondoskodnak rólunk, ahogy azt Izrael és Lauri őrangyala is teszi. Te talán nem fogod látni az őrangyalodat, de abban biztos lehet, hogy jelen van, mert a Biblia is mondja: „Az ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged minden utadban.” (Zsolt 91,11)

Missziós sarok

- A Dél- Csendes-óceáni Divízióban 425.000 adventista hívő van. Tehát minden 90. lakós adventista. A hívők nagy része azonban a Pápua – Új-Guineai Unióban él, ahol minden 31. lakós adventista.
- Mégis, sok száz, távoli, rejtett hegyi faluban és a nagyvárosok utcáin az emberek ezrei járnak-kelnek úgy, hogy nem ismerik Jézust és nem tudják, hogy szereti őket és meghalt értük. Az emberek ezrei imádják a fa- és kőisteneket, vagy olyan istenekeket, akiket nem látnak, ám félnek tőlük.
- Látogassatok el a weboldalunkra és nézzétek meg Pápua – Új-Guinea csodálatos tájait e negyedévi anyagunkban. Internetes címünk: <http://www.subotnaskola.org/>

AKTIVITÁS

Számoljunk pidzsin nyelven

Hasonlóan kell ejteni, mint angolul.

Számok	Kiejtésük
egy	uan
kettő	tu
három	tri
négy	foa
öt	faiv
hat	szikisz
hét	szeven
nyolc	et
kilenc	nain
tíz	ten

Kilencedik szombat, 2016. május 28.

VÁRATLANUL GYÜLEKEZET

Pápua – Új-Guinea

Dorkás

Dorkás Pápua – Új-Guinea hegyvidéki tájain él. (Mutassátok meg a missziós térképen Pápua – Új-Guinea szívében a hegyvidéki részt, ahol Dorkás él.) tavaly, a nyári táborban, Dorkásnak támadt egy ötlete.

A táborban nagyon jól érezte magát. A tábor vezetői bibliai történetekre és szép énekekre tanították a gyerekeket, de műhelyt is szerveztek a számukra. A gyerekek naponta kaptak leírt bibliaverset, amelyeket meg kellett tanulniuk. S egyszer, ahogy Dorkás a kezében tartotta és nézegette a bibliaverset, támadt egy ötlete.

Otthon megkérte az édesapját, segítsen neki neki még több biblia-szöveget tartalmazó kartonlapok elkészítésében, hogy azokat szétoszt-hassa az iskolatársainak. Utána meghívta a két legjobb barátnőjét, hogy találkozzanak a tanítás után.

„Hoztam nektek valamit”, mondta Dorkás. „Ezek bibliaversek. Tudjátok mit? Holnap a szünetek alatt megtanuljuk őket.” A kislányok elfogadták a bibliaverseket tartalmazó kartonlapokat, amelyek szépen ki voltak díszítve, és beleegyeztek, hogy megtanulják a bibliaverseket. Amikor másnap találkoztak, a kislányoknak volt egy meglepetésük Dorkás számára.

Váratlan meglepetés

Dorkás és a barátnői másnap a sportpályán találkoztak. De nem csak ők jöttek el a találkozásra a szünetben, hanem még tízen. Mindnyájan akartak bibliaverses kartonlapot, és meg is ígérték, hogy megtanulják a rajta levő bibliaverset. Dorkás csodálkozva nézte, hány gyermek szeretne tanulni Isten Szavából. Még más bibliaverses kartonlapocskákra volt szüksége.

Dorkás kiosztotta a bibliaverseket és meghívta őket, hogy jöjjenek el holnap is találkozóra, hogy együtt felmondják a szövegeket.

Naponta egyre több gyerek gyűlt Dorkás köré. Két hét alatt már húsz gyerek tanulta a bibliaverseket a szünetekben. Ez egy jó nagy csoport volt!

Dorkás bibliaklubja

Amikor Dorkás elmesélte az édesanyjának, hogy hányan járnak bibliaverset tanulni, az édesanyja azt javasolta, hogy hívja meg őket az otthonukba, ahol kellemesen hűvös és száraz a levegő. (Pápua – Új-Guineában a házakat gyakran cölöpökre építik azért, hogy levegősebbek legyenek. A ház alatti rész kellemes hely a találkozásra.)

Dorkás szerda és péntek estére hívta meg a barátait. Mind a húsz gyerek eljött, de még a barátait is meghívták. „Anyá és én elterveztük a műsort”, mesélte Dorkás. „Énekeltünk, bibliai történeteket meséltünk, valamint műhelymunkát is végeztünk, olyasmit, mint a táborban. a csoport folyvást nőtt.”

Hat hónappal később már 100 gyerek és még néhány felnőtt járt Dorkáshoz szerda és péntek este. Aztán ötven ember kezdett járni a szombatiskolai istentiszteletre. Dorkás rendszeres szombatiskolai tevékenységet tervez a barátai számára, a szülei meg segítenek neki megtartani az istentiszteletet.

Új gyülekezet

Egyik nap a szülők elmondták Dorkásnak, hogy öt fiatal határozott úgy, hogy átadja szívét Istennek és megkeresztelkedik. Micsoda jó hír volt ez a számára!

„Igazán boldoggá tesz az, hogy tudom, hogy van valami, amivel én segítettem másoknak megismerni Jézust”, mondja Dorkás. „A legtöbb barátomnak nincs Bibliája és nem ismerik a bibliaszövegeket. Én segíteni akarok nekik abban, hogy minél több bibliaverset megtanuljanak, és megismerjék Jézust, ahogy én is megismertem.”

Annak köszönhetően, hogy Dorkás megengedte Istennek, hogy vezesse őt, Dorkás falujában megalakult egy teljesen új gyülekezet. Sok mindent tehetünk Istenért, ha megengedjük Jézusnak, hogy ötleteket adjon nekünk. Mi is segíthetünk Dorkásnak és más hívőknek a Pápua – Új-Guineai Divízióban, hogy jobban megismerjék Istent. A tizenharmadik szombati adományainkkal fogjuk támogatni őket abban, hogy létrehozzanak néhány gyermekosztályt (Bárányrejteket), ahol összejöhetnek és megtarthatják a szombatiskolai ágazatot, a cserkésztalálkozót és más gyermek-összejöveteleket.

Tények

- Új-Guinea az afrikai Guinea államról kapta a nevét.
- Pápua – Új-Guinea egy olyan ritka hely, amely az Ekvátoron fekszik, mégis található hó a hegycsúcsokon.
- Egészen 1933-ig a nemzeti valutájuk a kagyló volt. Utána váltottak át a kínára.

AKTIVITÁS

Ételrecept Pápua – Új-Guineából

Kau kau (édesburgonya-pogácsák)

A kau-kau édes fehérburgonya, de narancssárga színűt is használhattok.

4 közepes édesburgonya, apróra vágva, ízesítve

4 db. újhagyma (vagy egy közepes nagyságú vöröshagyma), összeaprítva

zsemlemorzsa
3-4 felvert tojás
olaj a sütéshez

A hozzávalókat összekeverjük, és sózzuk, ízlés szerint fűszerezük. Az édesburgonya pogácsákat zsemlemorzzába hempergetjük. Kevés olajban sütjük, amíg aranysárgává nem válnak. Forrón tálaljuk.

Tizedik szombat, 2016. június 4.

A GYUFA CSODÁJA

Fidzsi-szigetek

John

Hideg, esős pénteki nap volt. Anya feltakarított, és elkészítette a szombati ebédet. Apa hazajött a munkából és szeretett volna valami meleget meginni. Anya vizet töltött egy kis edénybe, és feltette a főzőlapra, majd fogta a gyufát, hogy alágyújtson. Miután kinyitotta a gyufásdobozt, látta, hogy üres. Bement a spájzba, hogy fogjon egy másik dobozt, de nem volt több. Mindent átnézett, de gyufát sehol sem talált.

Azon gondolkodott, hogy elküldi valamelyik gyereket a közeli boltba, hogy hozzon egy doboz gyufát, ám eszébe jutott, hogy a legközelebbi üzlet már becsukott, mert nemsokára kezdődik a szombat. A másik, legközelebbi bolt 1,6 km-re volt, és a gyerekeket már késő volt elküldeni.

Anya szomorkodott, hogy nem tud apának meleg italt készíteni.

A család nemsokára leült és énekelve szombatot kezdett. Utána vacsoráztak, amit általában péntek este szoktak enni: kekszet gyümölcscsel. Anya örült annak, hogy mindent megfőzött, még mielőtt elfogyott a gyufája.

A négy éves John látta, amikor az anyukája gyufát keresett. Vacsora után megkérdezte: „Anya, nem bírnánk imádkozni a gyufáért?”

Az édesanya meglepődve válaszolt: „De, igen.” Az anyuka tudta, hogy John szeret imádkozni, és gyakran megkérte az anyukáját, hogy imádkozzanak, akár milyen kis apróságról legyen szó.

John erősen behunyta a szemét és összekulcsolta a kezét. Aztán így imádkozott: „Drága Jézusom, köszönöm a te szeretetedet. Kérlek, adjál nekünk egy gyufát, hogy holnap reggel meleg tejet ihassunk. Ámen.”

Az anyuka mosolyogva hallgatta, hogy a kisfia csak egyetlen gyufát kért, és hogy a saját hasacskájára gondolt. Szorosan magához ölelte és azt mondta neki, hogy ideje ágyba bújnia.

A gyufa csodája

Anya másnap reggel korán felébredt. Hallotta a madarak reggeli énekét. Egyszerre csak kinyílt a bejárati ajtó.

„Ki az?”, szólta oda.

„Én vagyok.” Az anyuka felismerte John hangját. Meglepődve hallgatta, csodálkozva azon, hogy ilyen korán felkelt. Ő általában nem szeretett felkelni az ágyból. De ugyan miért nyitotta ki az ajtót? Felkelt, hogy megnézzze.

A nappali szobában ott állt John, és egy kis fehér dobozát tartott a kezében. „Korán felébredtem és látni akartam, vajon Isten már beletette-e nekem azt a szál gyufát?”, mesélte John. „Nem találtam a konyhaelemen, de az ajtó és a szűnyogháló között ezt találtam.” Megmutatta a kezében levő kis dobozt „Gyufák”, mondta. „Azt hiszem egy angyal hozta őket az éjszaka folyamán.”

A doboz éppen akkor volt, mint amelyben anya tartotta a gyufát. Csak anya gyufásdobozára egy virág volt rajzolva, a John kezében levő gyufásdoboz meg tiszta fehér volt. Még az a része is, ahol a gyufát meghúzzák, fehér volt. Az anyuka kinyitotta a gyufásdobozt. A benne levő gyufaszálak is mind fehérek voltak. Még a gyufaszálak feje is ezüstfehérben csillogott. John anyukája még soha nem látott ilyen gyufákat.

„Anya, az angyalok hoztak nekünk gyufát”, mondta izgatottan John. „Gyere, megköszönjük Jézusnak, hogy küldött nekünk gyufát!” Az anyuka és a kisfia letérdeltek és megköszönték Jézusnak, hogy meghallgatta a kisgyermek imáját, amelyet egy olyan szerű dologért mondott, mint amilyen egy gyufaszál.

Miközben felkeltek az imából, John megkérdezte: „Anyá, és mikor ehetünk? Én éhes vagyok.”

Az anyuka fogta a gyufát és a főzőlap alá gyújtott. A tej nemsokára megmelegedett és a család reggelizhetett.

A gyufák a gyufásdobozzal együtt eltűntek, de John és az anyukája jól emlékszenek a gyufa csodájára, és szívüket melengeti a tudat, hogy még a legkisebb, legegyszerűbb kérések is eljutnak Istenhez és szükség szerint meghallgatást nyernek.

Tények

- A fidzsi-szigetek állam 800 szigetből áll és 881.000 lakója van. A lakosság nagy része a két legnagyobb szigeten él.
- A lakosság fele fidzsi bennszülött, a másik fele indiai származású. Habár a Fidzsi-szigeteken a legtöbben kereszténynek vallják magukat, az indiai származású emberek szívesen ragaszkodnak a hagyományaikhoz és a vallásukhoz. Köztük nem sok keresztény van.
- A Fidzsi-szigeteken 25.000 adventista hívő él, s ez azt jelenti, hogy minden 35. lakós adventista.

TEVÉKENYSÉG

Fidzsi-saláta

2 nagy, felvagdalt sárgarépa

½ kókusz belseje (1 csésze kókuszreszelék)

250 gr sótlan földimogyoró (vagy a sósat mossátok meg)

500 gr mazsola

1 csésze friss vagy konzervananász kockára vágva

2 csésze összeaprított zöldsaláta

Keverjétek össze a hozzávalókat, de a salátát csak a végén keverjétek bele. Ezt salátalevélen tálaljuk fel.

Tizenegyedik szombat, 2016. június 11.

IMA A SZÜLŐKÉRT

Fidzsi-szigetek

Tema és Tonja

Tema és Tonja a szüleikkel és a kisöccsükkel, Muoval egy partközeli faluban a Fidzsi-szigetek legnagyobb szigetén. (Mutasd meg a missziós térképen.) A házuk cölöpökön áll, hogy az esős évszak idején megjelenő árvizek ne tegyenek kárt benne. A gyerekek szeretnek punit játszani, és szeretik a kókusztejsben főtt halat.

Bu (nagyanya) és Nau (nagyapa) kiskoruk óta vezették őket az imaházba, és amikor Mua megnőtt, őt is magukkal vitték. A gyerekek szerettek a gyermek-szombatiskolában, különösen az éneklést és a bibliai történeteket kedvelték. Sokszor már a szombatiskola előtt megtartott ima-istentiszteletre odaértek. Ezen az istentiszteleten mindenki elmondhatja az imakérését és az imameghallgatásért érzett háláját. Tonja és Tema gyakran kérték, hogy imádkozzanak együtt a szüleikért, hogy azok is elkezdjenek járni a gyülekezetbe.

Kérlek, gyere el!

Szombat reggel az anyukájuk segített nekik felöltözni. Reggelit is készített nekik, amely kenyérből és mazsolából állt. De amikor a gyerekek meghívták, ő mindig csak mosolygott és elküldte őket, Buval és Nauval. A nagyszülők is meghívták néha az anyukát az imaházba, hogy mutasson példát a gyerekeknek. Az anyuka mindig csak azt válaszolt, hogy „talán majd egyszer”.

Bu és Nau naponta bátorították a gyerekeket, hogy imádkozzanak a szüleikért. S ők így is tettek.

Szombati látogatók

Egyik szombaton a lelkész kijelentette, hogy a következő szombaton a látogatók napja lesz. Tonja és Tema siettek haza az imaházból, hogy meghívják édesanyjukat, hogy a következő szombaton legyen a látogatójuk. Még a kis Mua is mondta: „Igen, anya, gyere el velünk”. Az apukájuk szombaton dolgozott, így a gyerekek tudták, hogy ő nem fog

elmenni. Azon a héten a gyerekek naponta meghívták anyukájukat a gyülekezetbe, és az anyuka végül ráállt. A gyerekek ugráltak örömben, és átölelték az édesanyjukat. Az anyukájuk mosolygott, mert ő is boldog volt.

Szombat reggel a gyerekek gyorsan és szépen felöltöztek. Az anyukájuk is ünneplőruhát vett fel. Gyorsan bekapták a reggelit és már rohantak is az imaházba. Tema és Tonja megfogta az anyuka kezét és szinte húzták, hogy siessen. Bu és Nau mosolyogva követték őket. Mindenki örült, hogy az anyuka is velük megy a gyülekezetbe.

Az imaházban a gyerekek az anyukájuk, meg Bu és Nau mellett ültek. Amikor eljött az ideje, hogy bemutassák a vendégüket, a Tema felállt és bemutatta az anyukáját. Mind a három gyerek nagyon csendes volt az istentisztelet alatt, mivel azt akarták, hogy az édesanyjuk büszke legyen rájuk. Az igehirdetés alatt Tonja meglátta, hogy az anyukájuk szemében könny csillog. Imádkozott azért, hogy az anyukájuk meghallgassa, amit Jézus szól a szívéhez.

Az istentisztelet után ott maradtak a közös ebéden. Majd eljött az ideje, hogy hazainduljanak. Tonja édesanyja kezét fogta, a kis Mua pedig előttük futkározott. Boldog volt. Mindnyájan nagyon örültek, mivel az édesanyjuk elment velük az imaházba.

Anya meglepetése

Hét közben a gyerekek ismét hívogatták az édesanyjukat, hogy szombaton megint menjenek együtt az imaházba. Az anyukájuk ismét megígérte, hogy velük megy. Édesanyjuk továbbra is eljárt velük az imaházba. Egy alkalommal az anyuka elmondta a lelkipásztornak, hogy ő is szeretne csatlakozni Isten családjához.

Tema és Tonja lelkesen vette tudomásul, hogy Isten meghallgatta az imájukat és segített az édesanyjuknak Jézushoz jönni. Most az apukájukért imádkoznak. „Tudom, hogy Isten az ő szívéhez is szólni fog, ahogy anya szívét is megszólította”, mondja Tema. „Tudom, hogy minden lehetséges, ha hiszünk, mi pedig hiszünk”, mondja Tonja.

Tema és Tonja szeretnek Jézus misszionáriusai lenni. „Nem nehéz”, mondják. „Csak imádkozzatok a barátaitokért és mondjátok el nekik, hogy Jézus szereti őket. Utána hívjátok meg őket az istentiszteletre.”

Misszionáriusok lehettek még, ha elhozzátok a missziós adományaitokat. Így még többen fognak hallani Jézusról.

Missziós sarok

- A Fidzsi-szigeteken az adventista missziót 1889-ben kezdték el, és 1921-ben szervezték meg hivatalosan. Utána hivatalosan még 1951-ben, 1958-ban és 1965-ben is elismerték.
- A Fidzsi Misszióban van 159 szervezett gyülekezet és 101 csoport.
- A 2014-es év végén úgy 24.732 adventista hívő élt a Fidzsi-szigeteken.
- A Fulton adventista egyetem a Fidzsi-szigeteken található.

Tizenkettedik szombat, 2016. június 18.

JÉZUSSAL DOLGOZNI

Új-Zéland

Jennifer

Jennifer Új-Zélandon él, az Ausztrália melletti, szép szigetországban. (Mutasd meg Új-Zélandot a misszióstérképen.) A házuk az óceánra néz. Jennifer szeret másoknak Jézusról beszélni.

A gyermekek ideje

Amikor 5 éves volt, az anyukája és még néhány testvérnő a gyülekezetből, beindított egy bibliai klubot, amelyet úgy neveztek el, hogy „A gyermekek ideje“. A gyermekosztály termében tartották az összejöveteleiket. Jennifer is be akart segíteni. De ugyan mit tehet egy 5 éves kislány? Sok mindent!

Segített elkészíteni a táblákat, amelyek segítségével a gyerekeket meghívták a gyermekklubba. És pózolt a szórólaphoz, amelyet az anyukája rajzolt, hogy meghívják vele az embereket „A gyermekek ideje“ bibliaklubba.

Először csak négy gyerek jött el, de a számukra egyre nőtt, s ma már 14 gyerek jár a klubba. Még néhány szülő is velük tart. Szeretik tudni, mit tanulnak ott a gyermekeik.

Jennifer segít a gyermekek tanítása körül, a nagybácsija meg a felnőttekkel foglalkozik. „Bibliaversekre tanítom őket és bibliai történeteket mesélek nekik”, mondja Jennifer. „Néha vezetem az éneklést vagy más tevékenységet. Kitalálunk játékokat, amelyek a gyerekeket majd bibliai igazságokra emlékeztetik. Egyszer egy nagyon lassú játékot játszottunk: „Simon mondja”. Azt akartuk, hogy a gyerekek tudják, hogy néha időbe telik, mire megtudjuk, mit akar Isten, hogy tegyünk. Jól szórakoztunk, és a gyerekek gyorsan összekötötték a dolgokat.

Jennifer szeret segíteni „A gyermekek ideje” klubban. „A vágyam az, hogy a többi gyerek is megismerje Istent”, mondja Jennifer. „Szeretek különböző dolgokat tenni az emberekért, mert Jézus is sok mindent tett értem. A fáradságos munka megéri, amikor látom, hogy valaki átadta életét Jézusnak.”

Ernő

Ernő is eljárt „A gyermekek ideje” elnevezésű programra. A szülei nem engedik el minden héten, ő azonban szeret a bibliaklubban, és amikor csak teheti, eljár. Néhány hónappal ezelőtt Ernő átadta a szívét Istennek, és kért magának egy Bibliát. Jennifer édesanyja megajándékozta őt egy Bibliával. Még akkor is, amikor a szülei igyekeznek őt megakadályozni, hogy eljárjon „A gyermekek idejére”, ő ott akar lenni. Ernő és Jennifer összebarátkozott. A kislány imádkozik érte. Jennifer mindenkiért imádkozik, aki eljár „A gyermekek ideje” programra. Jennifer azokért is imádkozik, akik még nem járnak a bibliaklubba.

A másokkal való törődés egy nagyon fontos lecke, amit Jennifer megtanult, miközben segített „A gyermekek ideje” programban. De Jézustól más leckéket is megtanult.

A bárány-lecke

Jennifer mamájának vannak juhai, s egyszer az egyik juh iker bárányokat hozott napvilágra. Mivel nem tudott mind a kettőről gondoskodni, egy egyiket elvetette. Jennifer talált rá a kisbárányra,

amely ott feküdt szomorúan, legyengülten. Már majdnem éhen halt. Jennifer bevitte a nagyanyához a bárányt és a mamájuk megmutatta a gyerekeknek, hogyan kell gondoskodni a kisbárányról. A gyerekek felváltva gondoskodtak a bárányról, amelyet elneveztek Tomnak. Tom nemsokára erősebb volt, mintha a többi juhok között élt volna. Amikor valamelyik gyerek szólította Tomot, a bárány azonnal odaszaladt hozzá.

S akkor egyik nap Jennifer azt látta, hogy Tom a kerítés mellett fekszik. Meg sem mozdult. Megérintette Tom élettelen testét: „Sirattam, mert nagyon szerettem őt”, mesélte Jennifer.

Miközben az apukája eltemette Tomot, a kislány elgondolkodott azon, hogy mennyire szerette őt. Arra gondolt, hogy Izrael fiainak a legjobb bárányt kellett feláldozniuk a bűneikért. „Ó, mennyire nehéz lehetett nekik!”, gondolta Jennifer. Én talán sohasem engedtem volna meg, hogy Tomot feláldozzák.

Akkor eszébe jutott Jézus, aki az Isten Báránya. Jézus tudta, hogy fel kell áldoznia magát az emberek bűneiért. Ez biztosan nagyon nehéz volt. De megtette értünk, mert ez volt az egyetlen módja annak, hogy megmentsen minket. „Amikor így elgondolkodok a dolgokon, szeretnék soha nem lenni engedetlen Jézusnak”, tette hozzá Jennifer. „Jézus meghalt érttem, és én szeretnék örökre Ő vele élni. Ez is egyik oka annak, amiért másoknak is igyekszek elmondani, hogy Jézus szereti őket.”

Mi is elmondhatjuk a barátainknak, a szomszédjainknak, hogy Jézus szereti őket, ahogy Jennifer teszi. De a missziós adományainkat is elhozhatjuk a gyülekezetbe, hogy még sokaknak segíthessünk megismerni Isten szeretetét és az Úr Jézust.

Tények

- Új-Zéland egy csodálatosan szép szigetország, Ausztráliától Keletre. Két nagyobb és több kisebb szigetből áll.
- Új-Zélandon mindössze 4,5 millió ember él, legtöbbször az északi szigeten. A legnagyobb város Auckland, amelynek összesen 1,4 millió lakója van.
- A szigetország első lakói polinézek voltak, akik a Csendes-óceán déli szigeteiről érkeztek ide. Ma úgy hívják őket, hogy maorik, és a lakosság 14,6%-át teszik ki.

AKTIVITÁS

Kivi-saláta

A kivi gyümölcs valójába Kínából ered, de nagyban termesztik Új-Zélandon – s annyira elterjedt, hogy a nemzeti madarukról, a kiwiről nevezték el. Ennek a világos zöldes (néha aranysárgás) színű gyümölcsnek barnás héja van, amelyet le kell hámozni. Jól kombinálható a földieperrel, az áfonyával és az almával. Hámozva, a gyerekeknek felszeletelve szolgáljuk, de az említett gyümölcsökkel kombinálva salátát is készíthetünk belőle. Nem kell cukrozni, és tejszínhabot, vagy salátaöntetet sem szükséges rá tenni.

Tizenharmadik szombat, 2016. június 25.

A TIZENHARMADIK SZOMBATI MŰSOR

Ha a gyerekekkel a gyülekezet előtt fogtok fellépni, akkor:

- készítsetek el velük egy pidzsin nyelvű éneket;
- ismételjétek át velük, hogy mit tanultak meg ebben a negyedévben a Dél – Csendes-óceáni Divízióról miközben meghallgatták a negyedévi misszióshíreket, s legyen ez is a program része;
- értesítsétek a szülőket, hogy a tizenharmadik szombaton felléptek a gyermekműsorral, és bátorítsátok a gyerekeket, hogy hozzák el különleges tizenharmadik szombati adományukat.

Ha a gyerekekkel nem fogtok fellépni a felnőttek előtt, akkor rendezetek csupán a gyerekeknek egy tizenharmadik szombati műsort, amelyre meghívtok egy vendéget, aki még többet fog mesélni a gyerekeknek a Dél – csendes-óceáni Divízióról. Kérjétek meg a vendégeteket, hogy hozzon magával jellegzetes tárgyakat, amelyekből a gyerekek többet megtudhatnak az ottani népek életéről és kultúrájáról.

Emlékeztessétek a gyerekeket, hogy hozzák el különleges tizenharmadik szombati adományukat. Legyen ez egy különös esemény a gyermek-szombatiskolában. Számoljátok meg a pénzt és mondjátok meg nekik, hogy mennyi gyűlt össze. Dicsérjétek meg az

adakozókészségüket, és mondjátok el nekik, hogy az adományuk nagy segítséget jelent a gyerekek számára, akik a Dél – Csendes-óceáni Divízióba élnek.

A program részvevői: elbeszélő és néhány gyerek.

Kellékek: négy zászló (vagy festett zászló) – Salamon-szigetek, Pápua – Új-Guinea, Fidzsi-szigetek és Új-Zéland zászlója. Egy földgömb vagy egy világtérkép.

Elbeszélő: Ebben a negyedévben a Dél – Csendes-óceáni gyerekekről olvastunk, és sok szép történet érkezett hozzánk a Salamon-szigetéről, Pápua – Új-Guineáról, a Fidzsi-szigetéről és Új-Zélandról. Beszéljessünk most egy kicsit a világnak erről a részéről és az ottani szükségletekről.

Első gyerek (földgömböt tart, vagy a világtérképen mutatja): Először is megtanultuk, hogy a Dél – Csendes-óceáni Divízióban sok sziget van.

Második: A nagyobb szigeteket általában fék, bokrok és hegyek borítják.

Első: De vannak nagyon kicsi szigetek is. Ezek atollok (korallzátonyok).

Második gyerek: Az atoll korallzátonyból és homokból áll, és alig látszik ki a vízből.

Harmadik gyerek: Ebben a negyedévben az atollokon és más csendes-óceáni szigeten élő gyerekekről szóltak.

Negyedik gyerek a Fidzsi-szigetek zászlaját tartja, miközben az elbeszélő mesél:

Elbeszélő: A Fidzsi-szigetek úgy 800 szigetből áll. Összesen úgy 881.000 ember él ebben az országban, általában az ország nagyobb szigetein. A lakósnak a fele fidzsi bennszülött, a másik fele indiai származású. A fidzsi bennszülöttek általában keresztényeknek vallják magukat, az indiaiak hindu vallásúak, és csak néhányan tértek át a kereszténységre. Majdnem 25.000 adventista van a Fidzsi-szigeteken, ami azt jelenti, hogy minden 35. ember adventista.

Első gyerek: Ebben a negyedévben, a fidzsi-szigeteki történetben Isten imameghallgatásairól olvastunk.

Második gyerek: Egy kisgyerek egy szál gyufáért imádkozott, hogy megmelegíthessék a reggelijüket.

Harmadik gyerek: Isten úgy válaszolt az imájára, hogy egy tele doboz, csodálatos, hófehér gyufát küldött neki.

Negyedik gyerek: A kisfiú és az anyukája nagyon boldog volt, hogy Isten meghallgatta az imájukat.

Elbeszélő: A fidzsi-szigeteki hívők a Jézusról csodálatos üzenettel és a hármias anyagi üzenettel igyekeznek elérni a barátaikat és a szomszédjaikat, de ez nem mindig könnyű. Az egyik eredményes munkamódszer az egészségi program, amelynek a keretében megtanítják az embereket az egészséges életmódra. A Fidzsi-szigeteken sok a cukorbeteg meg más, nem ragályos betegség, amiért is az állam megkérte az adventistákat, hogy még intenzívebben kapcsolódjanak be a lakosság egészségügyi kiképzésébe a helyes életmódot illetően.

Első gyerek: A tizenharmadik szombati adományaink támogatásával családi wellness központ épül a Fidzsi-szigetek fővárosában,

Második gyerek: Köszönjük, hogy segítetek a fidzsi-szigeteki lakosságnak abban, hogy erősek-egészségesek maradjanak.

A harmadik gyerek Pápua – Új-Guinea zászlaját tartja, miközben az elbeszélő mesél:

Elbeszélő: Pápua – Új-Guinea egy hegyvidéki szigetország. A legfőbb szigete Ausztráliától északra található. Pápua – Új-Guinea szigete két részből áll: Új-Guinea és Pápua, amely indonéz terület. Majdnem 7,3 millió ember él Pápua Új-Guinea szigeten. Habár a városok modernek, sokan még mindig a hegyi falvakban élnek. S habár a falujukból látják a szomszédos falut, gyalog egy nap kell hogy odaérjenek, és valószínű, hogy ott az emberek már más dialektussal beszélnek. Pápua Új-Guinea szigeten 700 különféle nyelven és dialektussal beszélnek.

Negyedik gyerek: Pápua Új-Guinea szigeten és más környező szigeteken is a pidzsin-angol nyelven beszélnek.

Második gyerek: Ebben a negyedévben a gyermek-szombatiskolában megtanultunk néhány szót ezen a nyelven.

Első gyerek: Hadd lássam, eltaláljátok-e, hogy mit jelentenek a következő pidzsin nyelvű kifejezések.

Harmadik gyerek: Mo-ning.

Első gyerek (adj időt a többieknek, hogy válaszolhassanak): Igen, azt jelenti: „Jó reggelt!”

Negyedik gyerek: A-pe-nun.

Első gyerek (adj időt a többieknek, hogy válaszolhassanak): Azt jelenti: „Jó estét!”

Második gyerek: Pi-ki-ni-ni.

Első gyerek: Ez a szót azt jelenti: Gyermekek.

Elbeszélő: Pápua – Új-Guinea szigeten több mint ezer gyerek van, aki szeret eljárni a szombatiskolába, de sajnos sok helyen nincs hol összejönniük, hanem a szabad ég alatt tartják az istentiszteleteiket. Esős időben, amely gyakran előfordul, lemondják az istentiszteletet.

Második gyerek: A tizenharmadik szombati adományaink támogatásával Bárányrejteket épül a kicsik részére Pápua – Új-Guinea szigeten és más csendes-óceáni szigeteken.

Harmadik gyerek: Kérlek benneteket, tegyünk meg minden tőlünk telhetőt azért, hogy a gyerekeknek legyen hol megtartaniuk a szombatiskolát.

A második gyerek a Salamon-szigetek zászlaját tartja, mialatt az elbeszélő mesél:

Elbeszélő: A Salamon-szigetek Pápua – Új-Guinea szigete és a Fidzsi-szigetek között helyezkedik el. Ehhez az országhoz úgy 30 sziget tartozik, és ezek nagy része atoll. Mivel közel van az Egyenlítőhöz, az ország klímája meleg és párás. A Salamon-szigetek legfőbb szigetei vulkanikus eredetűek. A hivatalos nyelv az angol, de ezen kívül még vagy 80 helyi dialektust és a pidzsin nyelvet is használják. A lakósságnak csupán a fele tud olvasni.

Első gyerek: Ezért az emberek tavaly nagyon megörültek a képes Bibliáknak.

Negyedik gyerek: Ezeket a Bibliákat a ti korábbi, tizenharmadik szombati adományaitokból vásároltuk meg a számukra.

Harmadik gyerek: A kisfiúk és a kislányok...

Második gyerek: ... meg a szüleik ezt mondták:

(Minden gyerek együtt mondja): Köszönjük a tizenharmadik szombati adományaitokat!

Elbeszélő: Ebben a negyedévben a tizenharmadik szombati adományainkkal hozzájárulhatunk ahhoz, hogy a Salamon-szigeteken élő gyerekek is kapjanak Bárányrejteket (termet a szombatiskolájuk számára).

(Minden gyerek együtt mondja): Köszönjük az adakozókészségeket!

Első gyerek: Új-Zéland

Elbeszélő: A Dél – Csendes-óceáni Divízió utolsó országa, amelyről olvastunk: Új-Zéland volt. Új-Zéland egy csodálatos sziget-ország, Ausztráliától keletre. Két nagy szigetből és több kisebb szigetből áll. Új-Zélandon összesen 4,5 millió ember él, és legtöbbször az északi szigeten lakik. Az ország legnagyobb városa Oackland, melynek 1,4 millió lakója van. Az őslakók polinéz származásúak, akik a csendes-óceáni szigetekről érkeztek ide. Ma maori néven ismerjük őket, és a lakósságnak már csak a 14,6 %-át teszik ki.

Negyedik gyerek: A tizenharmadik szombati adományainkkal a Hope Channel-t és az oacklandi stúdiót fogjuk megnyitni.

Harmadik gyerek: Ezen a kanálison sok érdekes dolog lesz a gyerekek és a felnőttek számára.

Második gyerek: A programok sok fontos dologra fogják megtanítani az embereket.

Első gyerek: Mint például: hogyan maradhatunk egészségesek.

Negyedik gyerek: Hogyan jöhetünk ki a barátainkkal és a tanároinkkal?

Harmadik gyerek: Hogyan kezeljük a pénzt?

Második gyerek: Hogyan ismerhetjük meg istent?

Elbeszélő: A tizenharmadik szombati adományaink valóban javítanak az emberek életén, világszerte. Ezért támogassuk ma a Dél – Csendes-óceáni Divízióban élő hittestvéreinket azzal, hogy átadjuk nagylelkű adományainkat és ezzel bekapcsolódunk a Dél – Csendes-óceáni Divízió missziójába. Köszönjük nektek!

(Adakozás)

TOVÁBBI TERVEINK

A következő negyedévben a Kelet – Közép-afrikai Divízió kerül sorban. A divíziós tervek: lakosztályok és büfé a Kigaliban (Ruanda) működő adventista egyetemen, és Báranyrejték a jubai (Szudán) központi adventista gyülekezetben.

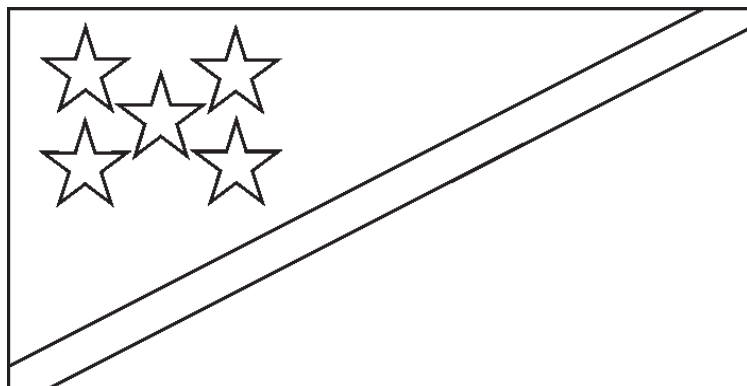
ZÁSZLÓK

Salamon-szigetek

A bal, felső sarok kék, fehér csillagokkal.

Az átlós vonal (sáv) sárga.

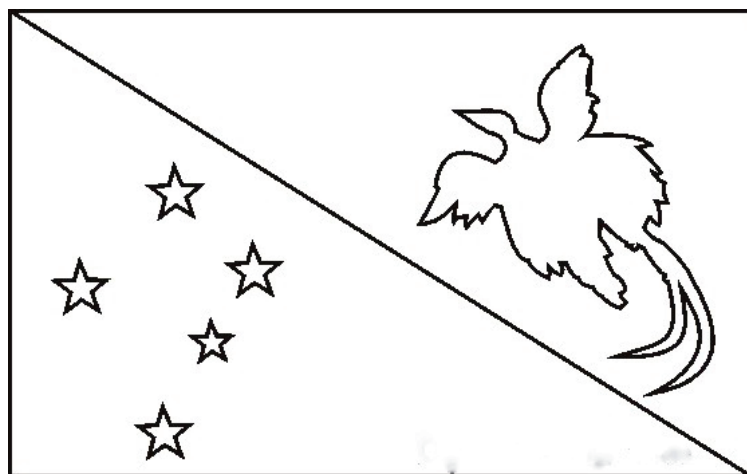
A jobb alsó sarok zöld.

Pápua Új-Guinea

A bal alsó sarok fekete, fehér csillagokkal.

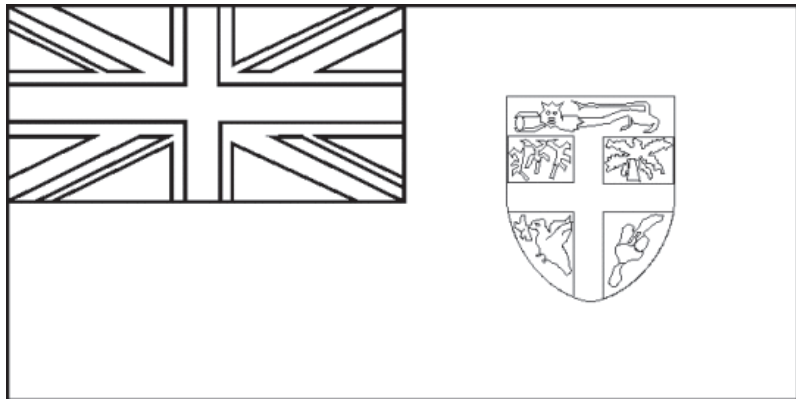
A jobb felső sarok piros, sárga paradicsommadárral.

Fidzsi-szigetek

A zászló alapszíne égszínkék.

A bal felső sarokban levő zászló alapszíne sötétkék, a szélső vonalak fehérek, a középső vonalak pirosak.

A címer:

Alapszín – fehér.

A kereszt – piros.

A címer felső transzparensének alapszíne – piros; az oroszlán – aranyárga; a gyöngy – fehér.

A címerben levő bambusz – zöld.

A címerben levő pálmafa – zöld és barna.

A címerben levő galamb – fehér.

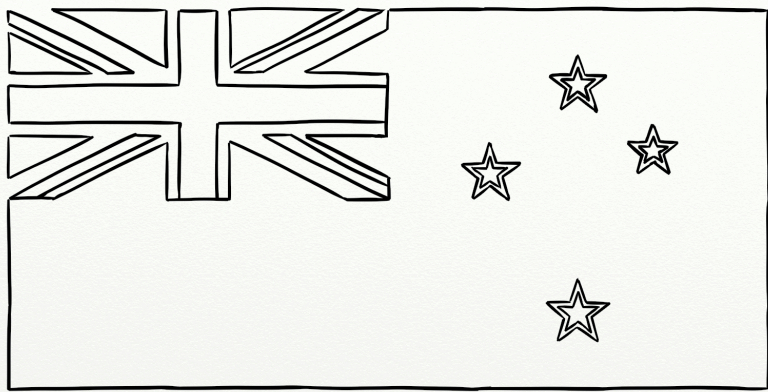
A banánok – sárga.

Új-Zéland

A zászló alapszíne – sötétkék.

A csillagok – pirosak, fehér kerettel.

A bal felső sarokban levő zászló alapszíne sötétkék, a szélső vonalak fehérek, a középső vonalak pirosak.

DÉL – CSENDES-ÓCEÁNI RECEPTEK

Megjegyzés a tanítók részére: Ha a gyerekekkel közös ebédet rendeztek, akkor az alábbi, Dél – Csendes-óceáni receptek közül válogathattok.

Kókuszos rizs (Pápua – Új-Guinea)

6 csésze kókusztej

3 csésze fehér rizs

Főzzétek fel a kókusztejet, tegyétek bele a rizst és csendesítsetek a lángon. Csendes tűzön főjön egészen addig, amíg a rizs be nem issza a tejet.

Poi (banánból és kókusztejből készült jégkrém) (Fidzsi-szigetek)

8 hámozott banán

1 csésze kókusztej

Késvillával összetörjük, vagy robotgéppel szét dolgozzuk a banánokat. Öntsük hozzá a kókusztejet és addig mixeljük, amíg megfelelő sűrűségű nem lesz. Néhány kocka jéggel lehűtjük, vagy hűtőbe téve fagyaltot nyerhetünk belőle. Az ízének fokozásához néhány csepp citrom vagy vanília extrátumot adhatunk.

Banántorta (Fidzsi-szigetek)

1 csésze kókuszkrém (ha nem tudtok beszerezni, kókusztejet is használhattok)

2 nagy, édes banán

1 kanál cukor (amennyiben a banánok nem elég édesek)

2 teáskanál kukoricakeményítő vagy manióka keményítő

1. Vagyunk fel egy vékony réteg kókusztejet vagy tejszínt egy sütőedénybe.
2. Vágjuk a banánt szeletekre, és sorban rakjuk le a tejre.
3. 180 fokos sütőben körülbelül 15 percig sütjük, vagy addig, amíg a banán barna színt kap.
4. Elkeverjük a manióka keményítőt, vagy kukoricakeményítőt a maradék tejjel, és hozzáadjuk a cukrot; leöntjük vele a banános lapot.
5. Visszatesszük a sütőbe, amíg a tej forrni kezd, kb 10 percre.
6. Ezt hidegen szolgáljuk.

Jamu Baigan (padlizsánlekvár) (Fidzsi-szigetek)

6 fiatal és kis padlizsán, még nem kell meghámozni

cukor

piros ételszínesítő

1. Megtisztítjuk és felaprítjuk a padlizsánt.
2. Annyi vízben tesszük fel főni, hogy ellepje, és körülbelül 5 percig pároljuk, míg megpuhul.
3. Leszűrjük róla a vizet.
4. Megmérjük a főtt padlizsánt és azonos mennyiségű cukrot adunk hozzá, csészénként.
5. Visszatesszük főni a padlizsán és hagyjuk felforrni. Adjunk hozzá 2-3 csepp piros ételszínezőt, hogy egy kellemes színt kapjunk. Főzzük még 15 percig, amíg besűrűsödik.
6. Ahogyan hűl a lekvár, egyre sűrűbb lesz. Kenhetjük piritósra vagy egyszerű kenyérszeletre.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.
Előkészítette: A Főbizottság Gyermekosztálya
Felelős: Ana Gagić
Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2016
Istentiszteleti használatra